

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Kövér László
az Országgyűlés elnöke részére

Írásbeli kérdés

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése alapján, figyelemmel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésére, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 124. § (1) bekezdésére, **írásbeli kérdést** kívánok benyújtani Balog Zoltán az Emberi Erőforrás Minisztériumát vezető Miniszter Úrhoz

Miért kell erővel átnevezni a Ságvári Gimnáziumot Szegeden, amikor erre nincs is egyértelmű törvényi kötelezettség? címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

A napokban heves ellenállást váltott ki Szegeden a Minisztérium azon törekvése, miszerint át akarja nevezni a Ságvári Endre Gyakorló Gimnáziumot.

Egy hétvége alatt rengeteg korábbi és mostani „ságváris” diák, hírességek, művészek, színészek, orvosok kezdtek heves tiltakozásba amióta ismét terítékre került a szegedi gimnázium nevének megváltoztatása. Az egyik közösségi portálon már közel tízezer próbálja megvédeni a „ságvárizmust”, és a szimpatizánsok száma folyamatosan növekszik. Véleményük szerint az idén 60 éves intézmény keményen megdolgozott hírnevéért, amit nem lehet egyszerűen egy másik név mögé préselni, mivel a dolgozók és a diákok is brandet építettek az elmúlt évtizedekben.

Szegedként én is csak megerősíthetem a tiltakozók álláspontját, a Ságvári Gimnázium neve valóban brandet jelent a városban és brandet jelent az országban is. Az ország egyik legjobb gimnáziuma kemény munkával, kiváló szellemi teljesítményekkel, és műveltséggel ugyanis Ságvári Endre neve alatt érte el azt az eredményt az elmúlt több mint fél évszázad alatt a magyar közoktatásban, amiért a középiskolai rangsorban a vidéki középiskolák között a 27. legeredményesebb intézményként tartják számon.

A Minisztérium álláspontja az, hogy nincs mérlegelési joga, a törvénysértő a helyzet, emiatt az intézményt át kell nevezni, tudtuk meg Rétfalvi Bence államtitkártól.

Egy korábban a Ságvári Endre gyakorló Gimnáziumba járó diák azonban alaposan megvizsgálta az önkényuralmi jelképek, illetve az azzal szoros kapcsolatban levő elnevezésekre vonatkozó jogszabályt és azt állapította meg, hogy az egyetemek gyakorló iskoláira nem vonatkoznak a jogszabályok. Ezek után magam is utána néztem a szabályzásnak és sem találtam a törvényben erről semmit.

A tavaly megváltoztatott felsőoktatási törvény ugyanakkor valóban utal arra, hogy a névváltoztatásról szóló döntést az ön hatáskörébe utalja, ebből azonban véleményem szerint sem következik egyértelműen a Szegedi Tudományegyetem fenntartásában működő intézménnyel kapcsolatos névváltoztatási kötelezettség.

Síklaki István szociálpszichológus szerint a név az identitás legalapvetőbb része, ezért elfogadhatatlan a hatalom általi megváltoztatása. „Kikényszeríteni egy ilyen névváltoztatást, nem más és nem jó semmi másra, mint az erő fitogtatására. Szimbolikus jelentése van: megmutatni, hogy ezt is megtehetem.”

Ha figyelembe vesszük azt, hogy milyen a saját érdekek mentén történő, agresszív erőpolitika, valamint a társadalmi egyeztetések hiánya jellemzi ma a törvényalkotást a parlamentben, akkor bizony egyet kell értenem a szakember véleményével.

Én nem gondolom, hogy 2015-ben Magyarországon, a kormánynak ennek az intézménynek az átnevezése lenne a legfontosabb feladata. Arról nem is beszélve, hogy Ságvári Endre megítélése még a történészek szerint sem egyértelmű. Értékelése a kezdetektől mindmáig mondhatni politikai szempontok függvénye. Fel lehet tenni ugyanis úgy is a kérdést, hogy 1944-ben hazafinak tekintünk-e minden magyart, aki a nácik és honi kiszolgálóik ellen fegyverrel küzdött és a harcban az életét vesztette?! Ha erre a kérdésre keressük a választ, akkor azt kell mondanunk nyilvánvalóan igen és akkor alighanem bölcsőbbeknek kell lennünk annál, hogy annyi egymásnak is ellentmondó életrajzi adat mellett kitoröljük Ságvári Endre emlékét.

Egyetértve az ellenzökkel mindezek miatt kérdezem a Miniszter urat, miért kell átnevezni az intézményt tízezrek tiltakozása, valamint Ságvári Endre még a történészek szerint sem azonos módon történő megítélése ellenére is, amikor ráadásul erre még egyértelműen jogszabályi kötelezettsége sincsen?

Várom válaszát!

Budapest, 2015. február 25.

Szabó Sándor
országgyűlési képviselő
(MSZP)